

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/127/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714212244
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5714212244.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľa: V. A., nar. X. XX. XXXX, bytom B., X.. B. XXXX/XX, zastúpeného Mgr. Petrom Belicom, advokátom, so sídlom A., K. X proti odporcovi: EUROLINE computer, s.r.o., so sídlom Martin, Svätoplukova 245/7, IČO: 36 395 994, zastúpenému JUDr. Magdalénou Lesayovou, advokátkou so sídlom C., S. XX/A, o zrušení rozhodcovského rozsudku, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 10C/234/2014-68 zo dňa 3. 12. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin zamietol návrh, ktorým sa domáhal navrhovateľ zrušenia rozhodcovského rozsudku rozhodcovského súdu Arbitráž, s.r.o. so sídlom Martin, Jilemnického 30, sp. zn. R 80/2014.

Prvostupňový súd s poukazom na ust. § 52, § 53, § 533 Občianskeho zákonníka, resp. § 40 a § 41 zákona č. 244/2002 Z.z. skonštatoval, že v tomto prípade nie je dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku, nakoľko navrhovateľ nie je spotrebiteľ. Pôvodný záväzok vznikol medzi spoločnosťou AD-line, s.r.o. so sídlom vo Vrútkach a odporcom a títo uzatvorili dohodu o urovaní a splatení dlhu formou splátok, pričom konateľ spoločnosti AD-line, s.r.o. (navrhovateľ) pristúpil k dohode podľa ust. § 533 Občianskeho zákonníka k záväzku dlžníka. V dohode zároveň zmluvné strane uviedli, že spory budú riešiť výslovne pred Stálym rozhodcovským súdom Arbitráž so sídlom Jilemnického 30 v Martine. Prvostupňový súd ďalej konštatoval, že nie je oprávnený preskúmať rozhodcovský rozsudok vo veci samej, ale len postupom v zmysle ust. § 37 a § 40 zákona č. 244/2002 Z.z., a preto aj z tohto dôvodu návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku zamietol.

Rozhodnutie o trovách konania si prvostupňový súd v súlade s § 151 ods. 3 O.s.p. vyhradil na samostatné uznesenie.

Proti rozsudku prvostupňového súdu, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podal odvolanie navrhovateľ. Poukazoval na ust. § 205 ods. 1 a ods. 2 písm. a/, c/, d/ a f/ O.s.p.. Rozsudok je podľa neho nezákonný, nesprávny a nespravodlivý. Rozhodnutie v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. nedostatočne jasne a výstižne vysvetľuje, ktoré skutočnosti súd považoval za dokázané, ktoré nie, z ktorých vychádzal a akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov, resp. neuvádza dostatočne ako vec právne posúdil. Napádané rozhodnutie nie je dostatočne presvedčivé. Odvolateľ namietal platnosť dohody z dôvodu jej neurčitosti a nezrozumiteľnosti. Predmetom dohody o urovaní v zmysle § 585 ods. 1 Občianskeho zákonníka je dohoda o úprave práv sporných alebo pochybných medzi jej účastníkmi. V tomto prípade nie je zjavné, k akej úprave sporných alebo pochybných práv touto dohodou došlo. Absentuje tak podstatná náležitosť dohody o urovaní, a to jej predmet. Navrhovateľ ďalej namietal

existenciu rozhodcovskej zmluvy, nakoľko je uzatvorená iba medzi zmluvnými stranami dohody, a to odporcom a dlžníkom AD-line, s.r.o.. Navrhovateľ nie je zmluvnou stranou dohody, t.j. rozhodcovskú zmluvu neuzatváral. Všetky tieto skutočnosti namietal v prvostupňovom konaní, avšak prvostupňový súd sa s tým nevysporiadal. Ďalej poukazoval na skutočnosť, že v tomto prípade je v konaní ako spotrebiteľ a aj s týmto sa nesprávne prvostupňový súd vysporiadal, keď konštatoval, že navrhovateľ pristúpil ako spoludlžník k „absolútnemu obchodu“. Žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a priznať mu náhradu trov konania.

K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadril odporca, ktorý uviedol, že v odvolaní navrhovateľ v podstate opakuje všetky argumenty prednesené v konaní na prvom stupni. Ku všetkým týmto skutočnostiam sa odporca vyjadroval v priebehu prvostupňového konania. Rozhodnutie prvostupňového súdu je správne, s tým sa odporca stotožňuje, pričom súd vecne správne vyhodnotil všetky dôkazy a argumenty predložené navrhovateľom. Odporca uviedol, že celé konanie navrhovateľa smeruje k tomu, aby sa vyhol plneniu svojich záväzkov po tom, ako svoju spoločnosť previedol na osobu tzv. „bieleho koňa“. Rozhodnutie prvostupňového súdu považuje preto nielen za vecne a formálne správne, ale aj spravodlivé, pretože zabezpečovací úkon pristúpenia navrhovateľa k záväzku v danom prípade splnil svoj účel. Odvolanie považuje za nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd rozsudok potvrdil a priznal mu náhradu trov konania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok prvostupňového súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a po prejednaní odvolania a postupom podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. napadnutý rozsudok podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil. Medzi základné definičné prvky práva na spravodlivé súdne konanie (spravodlivý súdny proces) patrí podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky (I. ÚS 226/03, I. ÚS 344/10), ale i rozsiahlej judikatúry Najvyššieho súdu SR (4 Cdo 171/2005) právo na riadne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na rozhodujúce (relevantné) argumenty jednotlivých strán. Požiadavka riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia vyplýva nielen z potreby účastníkov mať možnosť dozvedieť sa o dôvodoch a príčinách, pre ktoré súd rozhodol určitým spôsobom, ale aj z prípadnej potreby skutkovo a právne argumentovať proti vydanému rozhodnutiu súdu v rámci využitia riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, pričom Ústavný súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti už vyslovil, že všeobecný súd nemusí v odôvodnení rozhodnutia dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi (IV. ÚS 115/03, I. ÚS 241/07).

Obsah požiadavky na riadne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdneho rozhodnutia je v našom právnom poriadku vyjadrený v § 157 ods. 2 O.s.p., no na druhej strane takúto požiadavku (riadne zdôvodnenie rozsudku) nemožno chápať spôsobom, že zahŕňa právo účastníka byť pred súdom úspešný, prípadne právo na vydanie rozhodnutia v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi, prípadne s navrhovaním a hodnotením dôkazov. Nie je preto porušením práva na súdnu ochranu, ani práva na spravodlivý proces, ak súd nerozhodne podľa predstáv účastníka a jeho návrhu nevyhovie, ak je takéto rozhodnutie v súlade s objektívnym právom. Po preskúmaní rozhodnutia súdu odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok dostatočným spôsobom spĺňa parametre riadneho odôvodnenia rozhodnutia, keď je z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáhal, ako súd rozhodol a z akých dôvodov. Odvolaním napadnutý rozsudok teda spĺňa všetky požiadavky vyjadrené v § 157 ods. 2 O.s.p. na riadne zdôvodnené rozhodnutie.

V danom prípade, tak ako to vyplynulo z predložených listinných dôkazov, medzi veriteľom EUROLINE computer, s.r.o. Martin a dlžníkom AD-line, s.r.o. bola uzatvorená dohoda o urovaní a splatení dlhu

formou splátok podľa § 585 a nasl. Občianskeho zákonníka a § 269 Obchodného zákonníka. Za spoločnosť AD-line, s.r.o. konal konateľ Michal Blahušiak, pričom predmetom dohody bolo urovanie dovtedy spornej skutočnosti, a to neuhradenie faktúry č. 120415 zo dňa 13. 4. 2012 na sumu 910,50 eur. Dlžník v dohode prehlásil, že uznáva záväzok v uvedenej sume voči veriteľovi čo do dôvodu a výšky v rozsahu uvedených neuhradených faktúr. Dlžník sa svoj záväzok zaviazal vyporiadať formou splátok po 50,- eur mesačne, počnúc mesiacom apríl 2013. V zmysle bodu IV. dohody konateľ dlžníka pripojením podpisu k tejto dohode prehlásil, že podľa ust. § 533 Občianskeho zákonníka pristupuje k záväzku dlžníka. V bode V. zmluvy je uvedené, že zmluvné strany okrem sporov, pri ktorých to zákon č. 244/2002 Z.z. výslovne vylučuje, predložia všetky spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v súvislosti s touto zmluvou Stálemu rozhodcovskému súdu Arbitráž, zriadenému pri Arbitráž, s.r.o. so sídlom Martin, Jilemnického 30, ktorý bude v písomnom konaní pred jedným rozhodcom konať podľa slovenského právneho poriadku. Z dôvodu neplnenia si povinností z dohody rozhodcovský súd Arbitráž, s.r.o. so sídlom Martin, Jilemnického 30 vydal rozhodcovský rozsudok sp. zn. R 80/2014 vo veci navrhovateľa EUROLINE computer, s.r.o., Martin proti odporcom v rade 1/ AD-line, s.r.o. so sídlom Vrútky, Za Mostom 2, v rade 2/ Michal Blahušiak, bytom B. a zaviazal odporcov v rade 1/, 2/ spoločne a nerozdielne v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť navrhovateľovi sumu 1 313,50 eur a príslušenstvo (predstavujúce úroky z omeškania, resp. pokutu). V rozhodcovskom rozsudku bolo konštatované, že medzi účastníkmi v rámci obchodnej činnosti bol dodaný tovar, avšak faktúry zo strany odporcu v rade 1/ uhradené neboli. Na základe dohody o urovaní a splatení dlhu formou splátok bola založená aj právomoc a príslušnosť rozhodcovského súdu. Pasívnu legitimáciu odporcu v rade 2/ odvodil súd od dohody o urovaní, keď konateľ ako fyzická osoba pristúpil k záväzku dlžníka. Prvostupňový súd v priebehu konania zamietol návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, následne po vykonanom dokazovaní a ustálení skutkového stavu zamietol aj návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku práve z toho dôvodu, že navrhovateľ (v rozhodcovskom rozsudku odporca v rade 2/) nekonal v postavení spotrebiteľa, ale ako konateľ spoločnosti AD-line, s.r.o..

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a stav zistený prvostupňovým súdom, odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a ako už bolo vyššie uvedené, na tieto poukazuje, preto sa v odvolacom konaní s nimi bližšie nezaoberal. Pokiaľ teda v odvolaní navrhovateľ uviedol, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil, resp. že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, s tým sa odvolací súd nestotožnil, naopak dospel k záveru, že rozhodnutie je vecne správne a správne bolo aj právne posúdenie veci, ako aj odkazy na jednotlivé ustanovenia, či už Občianskeho zákonníka alebo zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

Vzhľadom na to, že odvolateľ poukazoval na skutočnosti, ktoré boli známe už v priebehu prvostupňového konania a s ktorými sa súd vo svojom rozhodnutí a zdôvodnení rozsudku riadne vysporiadal a v odvolaní neboli uvedené žiadne iné skutočnosti, ktoré by mohol vyhodnotiť odvolací súd odlišne od záverov súdu prvého stupňa a ktoré by boli spôsobilé vyvolať zmenu napadnutého rozhodnutia, odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne prvostupňový súd v súlade s ust. § 224 ods. 4 O.s.p..

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.